

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolit

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Abonamentul:
pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000;
cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorizații
și strănătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preful inserțiunilor
un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile
se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Tele-
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 8525 Pres.

Chemare *

Biserica Sfintei mănăstiri brâncovești dela Sâmbăta de sus de câțiva ani e refăcută întru toate ale ei. Totuși ea nu a fost încă sfințită, așteptând vremuri bune, ca să purcedem la ridicarea altor clădiri în jurul ei pentru așezămintele la cari din capul locului ne-am gândit să facă parte din cuprinsul ei.

Imprejurările prin cari am trecut nu ne au dat însă răgazul de lipsă și puțința să ne înfăptuim întreg planul pe care l-am urzit pentru sfântul așezământ dela Sâmbăta de sus. Dar și atâta cât am putut înfăptui până acum a îngăduit să ajungă sfânta mănăstire de acolo o vatră de lumină duhovnicească și un lăcaș de rugăciuni și de zidire sufletească pentru mulți credincioși cari aleargă din toate părțile la altarul lui.

În starea aceasta nu puteam lăsa și pe mai departe biserica ei nesfințită și astfel am hotărât să facem sfințirea ei în ziua de 15 August c., adică la praznicul Ador

mirii Maicii Domnului din anul acesta, care este din vechime hrumul ei.

La acest praznic al sfințirii cu părintească dragoste invităm pe toți fiii credincioși ai sfintei noastre Biserici, preoți și mireni, pe ziua de 15 August c. la sfânta mănăstire dela Sâmbăta de sus. În deosebi îndreptăm invitarea Noastră către toți aceia cari la timpul său au contribuit ce dania lor la restaurarea sfintei mănăstiri brâncovești dela Sâmbăta de sus.

Vom cinsti în acea zi de măreață sărbătoare amintirea vechiului ei ctitor Domnul Țării Românești Constantin Brâncoveanu, vom dovedi că credința unui popor și așezămintele sfinte ale ei n'au putut fi distruse de dușmani, și ne vom înălța sufletele în cucernice rugăciuni către atotputernicul Dumnezeu ca să ne ocrotească și în viitor și să ne întărească pașii pe calea voiei Lui celei sfinte.

Sibiu, la 1 August 1946.

NICOLAE
Arhiepiscop și Mitropolit

* Această CHEMARE o vor cei Cucernici preoți la cea dintâi liturghie după primirea ei înaintea poporului în biserici, organizând după posibilitate participarea credincioșilor în pelerinaj la sfânta Mănăstire.

Veniți la târnosirea bisericii sfintei Mănăstiri Brâncoveanu!

Sfintele mănăstiri presărate ca tot atâtea oaze duhovnicești peste tot întinsul grădinii pământului românesc, au fost vetre de lumină pentru vremuri bune și cetăți nebiruite pentru zile de grea încercare.

Intruchipări minunate ale adâncii religiozități a sufletului românesc, mănăstirile ortodoxe românești au fost — în vremuri de bejenie — păzitoarele și apărătoarele sufletului curat al Neamului.

Acesta este cazul în deosebi în sbuciumata istorie a Ardealului.

Deși s'a invrednicit mai puțin de dărnicia pilduitoare a voevozilor și boierilor de lege românească, totuși Ardealul mucenic de odinioară a avut un impresionant număr de mănăstiri și schituri, cele mai multe dintre ele răsărite din jertfelnicia oropsitului nostru norod.

Vetre de cultură și păstrătoare ale conștiinței naționale românești,

aceste ireductibile fortărețe ale ortodoxe ardelene au plătit scump îndrăzneala lor de-a apăra credința străbună mai ales după desbinarea dela 1700. Căci din ordinul generalului austriac Buccow dela anul 1761, cele de lemn au fost arse, iar cele de zid dărâmate cu tunul. Scăpată ca prin minune de furia distrugătoare a tunurilor lui Buccow, ctitoria brâncovească dela Sâmbăta de sus a mai supraviețuit până la 1785, când, la cererea episcopului unit Grigore Maior al Blajului, a ajuns-o și pe ea prăpădul. Chiliile călugărilor au fost dărâmate până în temelie, pridvorul bisericii distrus, iar partea superioară a cupolei și boltitura de deasupra altarului, rețezate. Cu vremea, pe ruinele ei au crescut bălării și mesteceni și toate silințele familiei Brâncoveanu de-a o izbăvi de pieire, au fost zadarnice.

Încă pe când era profesor la Seminarul «Andreian», făcând o excursie

cu studenții Săi prin Țara Făgărașului, actualul Mitropolit al Ardealului a poposit în preajma ruinilor mănăstirii martire. Contactul cu vâierul zidurilor sdrobite iar mai târziu (1925) întâlnirea cu leagănul creștinismului prin pelerinajul la Locurile Sfinte, au zămislit în sufletul luminatului lerarh, gândul reînvierii monahismului ardelean și restaurarea istorice mănăstiri brâncovești dela Sâmbăta de sus.

Și așa, prin vrednicia lerarhului strădalnic întru a reînvia tradiții mari și prin jertfelnicia credincioșilor noștri, biserica sfintei Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, a fost restaurată și înzestrată cu o clopotniță nouă clădită din temelii. La acestea s'au adăugat și o parte din depindețele prevăzute în planul inițial.

Menită a fi un puternic centru de cultură și de misionarism ortodox, sufletul mare al lerarhului ce i-a redat viața, plănua sfințirea acestei reînviată biserici numai odată cu punerea pietrei fundamentale a restului clădirilor contemplate, care să adăpostească într'ânsele o pleiadă de călugări predicatori, o mică tiparniță, un atelier de pictură bisericească și un cămin de odihnă pentru preoții bătrâni trecuți la pensie.

Dar vremurile grele ce-au urmat mai apoi, n'au îngăduit realizarea întregului plan legat de reînvierea acestei vetre mănăstirești. În fața acestei situații, înaltul lerarh a hotărât să nu mai condiționeze sfințirea bisericii de punerea pietrei fundamentale a restului clădirilor, ci s'o târnosească chiar în ziua hramului mănăstirii: Adormirea Maicii Domnului, la 15 August a. c.

Aceasta fiind hotărârea înaltului nostru Arhipăstor, trimitem cuvânt de chemare către întreaga suflare din Arhiepiscopia noastră, ca de sfânta Mărie Mare a noastră acestuia, să și îndrepte pașii deasupra satului Sâmbăta de sus (jud. Făgăraș), spre a lua parte la slujba târnosirii reînviată bisericii mănăstirești.

Drept aceea, veniți cu toții pe apa Sâmbetei în sus, în mijlocul codrului verde, «pe un picior de plaiu», pe o adevărată «gură de raiu», ca să vă rugați împreună cu lerarhul restaurator, pentru sfințirea de sus a reînviatului altar!...

În aceste vremuri de răscruce, poposirea câteva clipe în atmosfera duhului de evlavie adâncă, de eroism și de martiriu a redeșteptatei vetre duhovnicești, va fi pentru noi toți nu numai prilej de înălțare sufletească, ci și de întemare și întărire.

C. SÂRBU

Tot despre îmbrăcăminte orfanilor

Precum se știe, I. P. Sf. nostru Mitropolit NICOLAE a adresat, la 31 Mai a. c., o circulară către toate oficiile protopopești și parohiale din Arhiepiscopia noastră, cerându-le să facă colecte de lână de oaie pentru asigurarea îmbrăcăminte de iarnă a copilașilor ocrotiți în Orfelinatul Bisericii.

Preocuparea aceasta reprezintă un pas important în înzestrarea cu cele ce-i trebuiesc amintitei instituții, ai cărei pensionari mărunței au primit, cât ce l-au călcat pragul, adăpost de model, hrană substanțială și abundență și osebă îngrijire pentru sănătatea trupului și a sufletului. Prima iarnă a orfanilor intrați sub aripa ocrotitoare a Bisericii, în intenția I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE, trebuie să fie pentru acești copilași scutită de neajunsurile frigului pe care desigur că cei mai mulți dintre ei l-au îndurat înainte de a fi fost aduși aici. „Trebuie să le facem noi îmbrăcăminte trebuincioasă: câte un rând de haine și o manta de iarnă — spune Circulara. Părinții cari au copii își pot da foarte bine seama de ceea ce însemnează un rând două de haine și două trei mantale de iarnă. Dar la noi la orfelinat, unde trebuiesc îmbrăcați 60 de copii orfan!”

Indemnul I. P. Sf. Sale a găsit și de astă dată inimi deschise spre ascultare în rândurile obștei noastre dreptcredincioase. Zi de zi soseac la Sibiu caere de lână ale milostivirii care nu obosește niciodată, când e vorba de-o acțiune generoasă ca aceasta.

În fruntea jertfitorilor de până acum se află credincioșii parohiei fruntașe COVASNA, cari au colectat și predat 40 (patruzeci) kg. lână țigae.

Alte parohii, cu număr mic de enoriași, dar cu parohi vrednici și cu credincioși inimoși, prin promptitudinea cu care au răspuns apelului I. P. S. Sale, calcă pe urmele văduvei jertfitoare din Evanghelia. La acest loc, notăm cu adâncă mulțumire danile primite din GRÂNARI (unde 278 de suflete au colectat pentru orfani 6 kg. lână), ROȘIA-Sibiu (7 kg. la 472 suflete) și DRIDIF (6.800 kg. la 456 suflete). Ne gândim, așa în treacăt, cât de frumoase trebuie să fie, COMPARATIV, danile atâtor parohii mari și instărite, — și mai ales ale acelor în cari oieritul este ocupațiunea de căpetenie.

Nădăjduim că ofrandele celor cari n'au răspuns încă la apelul I. P. Sf. Sale, nu vor întârzia să sosească. Vremea este înaintată și prelucrarea lânii colectate cere răgaz. De aceea, C. parohii sunt rugați stăruitor să accelereze finalizarea acestei colecte. Știți vorba din bătrâni: „Omul cuminte își face larna car și vara sanle“.

p. REFERENT

Nr. 7879/1946

Notificare oficială rectificată

Cererile de primire pentru anul academic 1946/47 în Academia teologică «Andreiană» se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu până la 1 Septembrie 1946, însoțite de următoarele documente în original:

1. Extras din matricola botezaților;
2. Extrasul de naștere dela oficiul civil;
3. Diplome de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic sau de școală normală, având a da diferența la seminarul din Râmnic-Vâlcea;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.
6. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 30 Septembrie—5 Octomvrie; în 4—5 Octomvrie studenții vor înscrise și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, de licență).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 6 Octomvrie, iar începerea cursurilor Luni în 7 Oct., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 400.000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 2000 didactru și 4000 Lei taxă pentru stricăciuni. Taxa anuală de întreținere în Internatul Academiei este de 1.200.000 Lei. Consiliul Arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a majora sau micșora taxa în cursul anului, dacă scumpetea va crește sau se va micșora. Pentru studenții noi înscriși stau la dispoziție 28 burse de câte 60.000 Lei lunar. La Rectorat studenții vor achita, la înscriere, taxa de Lei 15.000.

Cei primiți în Internat vor depune înainte de înscriere — pe lângă taxa de întreținere — următoarele alimente:

- 130 kgr. făină de grâu, cernută
- 8 " grăsime de porc topită
- 150 " cartofi cal. I.
- 25 " fasole
- 10 " ceapă albă
- 3 " săpun de rufe
- 150 bucăți ouă.
- 5 kg. unt de lemn rafinat
- 15 " făină de cucuruz cernută
- 5 " brânză de oaie

Inscrierea se face la Rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I din Arhiepiscopie sunt obligați să prezinte o declarație scrisă și de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul Arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie. Studenții din alte eparhii sunt obligați să achite un adaos de 100.000 Lei peste taxa de întreținere în internatul Academiei, drept cheltueli cari nu pot fi acoperite din fondul Arhiepiscopiei de Sibiu.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhie-

piscopesc, vor fi supuși înainte de înmatricolare, în ziua de 30 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară, precum și hainele de pat și anume: o plapomă sau straiu, trei cearceafuri și trei cearceafuri pentru plapomă, eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergere, 4 servete, o saltea și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. Vor atrage în special atenția asupra faptului că tinerii lipsiți de mijloace și merituosi vor beneficia de burse.

Absolvenților Academiei teologice «Andreiană» li se acordă titlul de licențiat în teologie.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chestiunea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă careia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericesti dela 16 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Inalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit NICOLAE' în Secuime

In ultimile săptămâni, I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae a făcut o cură la Băile Covasna. Necurmând activitatea de păstor nici în clipa destinată grijii pentru sănătate, I. P. Sf. Sa a vizitat cu acest prilej parohiile Covasna, Zăbala, locul din Comolău, deasemenea a vizitat biserica din sf. Ion Lunca, biserica din Ozun.

In Covasna, I. P. S. Sa a predicat regulat, iar de sf. Ilie a cuvântat la Zăbala, fiind hramul bisericii.

Totodată a inspectat amănunțit oficiile parohiilor vizitate, dând îndrumări și sfaturi în legătură cu îndatoririle actuale ale preoților. Profundă impresie a făcut prezența I. P. S. Sale în vreo 30 de familii ale parohienilor din Covasna, care au picurat în sufletul înaltului Ierarh mulțumirea că i-a găsit într-o comportare demnă și cu sufletul strâns alipit de sf. Biserică, ce s'a făcut nouă scâpare din neam în neam.

Răspândiți cu drag

Telegraful Român
Organul lui Șaguna din 1853

Preotul vremii de azi

Se zice că la vremuri noi, idei noi, oameni noi. Ori, noi, preoții, care predicăm aceleași adevăruri ca acum două mii ani, cum stăm în fața acestei lozinci.

Este știut că toate timpurile sunt frământate de idei, probleme. Peste toate reușește, într'un anumit moment, să se impună una, ca după un timp să se impună alta sau altă față a ei. Adevărurile Bisericii sânt însă vechi. Învenit că sunt veșnice, peste timpuri și peste oameni. Noi preoții trebuie să le afirmăm și, când sunt negate sau rău tălmăcite, să le apărăm.

Pe câtă vreme dogmatica creștină este neschimbată, apologetica creștină este în continuă mișcare. Ea merge în pas cu frământările vremii, întrebându-se și apărându-se cu armele cu care sunt atacate adevărurile creștine. Ori cât de strălucită ar fi o apărare negativă, tot mai mult prețuim o apărare pozitivă am zice, în sensul ca să trăim adevărurile creștine fie în ce sunt atacate, fie în ce are legătură mai mult cu ele. Aceasta precumpănitoare a vremii. Aceia deosebiți esențial creștinismul de alte sisteme morale sau filosofice: trăirea. Creștinii își însușesc corect învățăturile Mântuitorului și le trăiesc. Dacă aceasta e o datorie a tuturor creștinilor, cu atât mai mult a noastră, a preoților, conducătorii lor.

Biserica nu e surprinsă de ideile vremii, și nici nu are a se teme de aceste vremuri, pentru că nu e vinovată cu nimic în trecut, iar, dacă se observă cinstit, ei nu-i sunt străine realizările, pe care le vrea astăzi societatea. Numai că se cere dela noi preoții mai multă conștiință de preoția lui Hristos, — ca unii ce pe umerii noștri o reprezentăm vremelnic — și mai multă râvnă pentru trăirea și aplicarea faptică, în viața de toate zilele, a Evangheliei.

Am recit cu nesăț și am recit cartea recomandată mai de mult, aici, de Păr. Rector Stăniloae, pe care n'am găsit-o mai de mult: Cheile Împărăției, de Cronin. O carte bună este prietenul cel mai bun de totdeauna. Precum se cade să mulțumim celui ce-ți dă o pâine sau o helui, ce îți pune în mână sau te îndreaptă către o carte bună.

Pentru binele și înfrățirea între fiii unui neam sau ai lumii, trebuie să se ia în vedere mai mult ceea ce unește, decât ceea ce desparte. E ceea ce Ortodoxia a urmărit totdeauna în relațiile ei cu celelalte confesiuni. Biserica — azi împărțită — numai așa va birui. Cheia aceasta a împărăției lui Dumnezeu, care s'ar realiza și pe pământ, este iubirea creștină, fără condiții, fără deosebire.

Mai cu osebire cheia aceasta trebuie s'o poarte preotul. Cu ea, ajutat de puterea harică, descue inimi, trezește conștiințe, rezolvă probleme, sociale chiar. Gândul mi se duce la celelalte cărți bune, în care slujitori ai altarului au folosit aceeași cheie: iubirea, dând sugestii în legătură cu intensificarea acțiunii creștine între oameni: Damian Leprosul, în slujbă adevărată, de Patapenko, Pe urmele lui Hristos, Un păstori model, de Gr. Petrov, Întoarcerea lui Andrei Pătrașcu, de Al. L. Moldovanu, Părintele Andrei dela Rudeni, de I. Gr. Opreșan în volumul Vaduri și Bulboane, până la cărțile Păr. I. Agârbiceanu și alte cărți, adăugate la ce tirea și meditarea sf. Scripturi, fac pe preot să găndească scrios la mai multe și temeinice realizări creștine între oameni, pe lângă predicare.

Oare astăzi nu mor sau rabdă oameni de foame lângă hambarul plin al nostru sau al altora? Nu tremură de frig lângă pădurea noastră? Nu zac bolnavi sub nepăsarea noastră? Unde-i iubirea de aproapele? Damian Leprosul și-a încheiat viața slujind o colonie de leproși, deși știa că lepra îl pânzește și-l duce la moarte sigură și apropiată. Parohia fiecăruia dintre noi poate nu-i chiar o leproserie. La propriu, la figurat da, prin lipsurile materiale, suferințele trupesti și sufletești, care nu dispar numai printr'o slujbă duminecală și o predică oricât de frumoasă ar fi.

Ni se aduce învinuirea că nu știm să profităm de tot ce timpul ne pune la îndemână pentru intensificarea acțiunii creștine. Se mai spune adesea că am devenit niște funcționari și că așteptăm să vină credincioșii după noi, în loc să ne ducem noi după dânsii. E drept că se zice că bolnavul caută pe doctor, dar Mântuitorul spune că păstorul caută oaia pierdută.

Înti'un prilej, care te îndemna la tristețe (înmormântare), am auzit grupul de preoți vorbind numai de sumele încasate la botez. Știm că sunt preoți, cari stau bine întru cele materiale, dar sunt mulți care răsbat cu greu nevoile vieții. Totuși trebuie să ne deosebim de alții prin faptul că suntem preoți. Chestiunea cu veniturile epitrahilului sau stolei, trebuie să dispară dintre preocupările noastre.

Nici vremurile, pe cari le trăim, nu justifică puțină credință și viață creștină, nici pentru preoți, nici pentru credincioși. Un credincios îmi argumenta aceasta: oare în vremea Mântuitorului și Apostolilor, în vremea persecuțiilor a fost mai bine? Imi amintea apoi o vorbă a I. P. Sf. Nicolae: dacă Dumnezeu m'ar sui deasupra tuturor veacurilor și m'ar întreba în care vreau să trăiesc, eu aș alege pe acesta, în care trăim! Frumoasă învățătură dată acelui credincios. Dacă un credincios cugetă așa, ce să mai zicem de un preot? O lumină este mai evidentă, cu cât întunerecul este mai mare. În cea mai mare lăcdere morală, afirmarea principiilor creștine se impune cu tărie. Cine s'o facă mai întâiu, dacă nu preoții?

«De ne-am fi judecat noi singuri, nu am mai fi judecați», spune Scriptura. Gândurile acestea, chiar dacă vor fi glasul unei conștiințe izolate, nu vor decât să readucă deasupra celorlalte frământări și griji, responsabilitatea misiunii noastre în fața oamenilor și a lui Dumnezeu. Suntem în fruntea credincioșilor, apoi să ne menținem, nu prin tradiție, ci prin vrednicia preoției noastre. Să participăm la toate sarcinile cu care alții sau noi legăm poporul. Să ne corectăm scăderile morale (se știe că sectarii și alții speculează orice slăbiciune a vieții preotului) și ceea ce învățăm să arătăm în fapte.

Omenirea își caută, se spune de atâtea ori, alte făgașe de viață — mai bune, mai drepte, vor toți. Nu pot fi alte baze morale ale reconstrucției lumii, după care se vor clarifica apoi cele materiale, mai bune decât cele creștine. Apasă pe noi, Biserica învățătoare, dela cel mai de seamă până la cel mai mic mădular, în fața veacurilor, o mare responsabilitate. Pe umerii noștri slabi și trecători purtăm prestigiul înaltei instituții divine.

Precum fierul se înroșește în foc, să ne încălzim și să ne înroșim și noi — cei ce suntem făclii pe drumurile ce duc spre împărăția cerului — până la transfigurare de focul principiilor divine, ca această căldură să

Nr. 7554/1946

Notificare oficială

despre primirea în Școala de cântăreți bisericești „Dimitrie Cunțan“ din Sibiu

Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești „DIMITRIE CUNȚAN“ din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminoși.

În afară de cântarea bisericească cea adevărată, elevii acestei școli primesc o educație religioasă-morală cât mai îngrijită cu puțință și au prilej să se înfizeze și în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viața lor. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură rațională, etc.

Cu începerea noului an școlar, Școala de cântăreți bisericești din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleși fii ai drept-credinciosului nostru popor și cu deosebire aceluia dintre ei, cari urmăresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă în slujba preamăririi lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1946/47, își vor înainta cererile, până la 1 Septembrie 1946, pe adresa: „Direcțiunii Școlii de cântăreți bisericești „D. Cunțan“ în Sibiu“, însoțindu-le de următoarele acte:

1. Carte de boleză,
2. Certificat de naștere,
3. Certificat școlar (cel puțin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și nu are defecte corporale.

În această școală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, având vârsta de 15 ani împliniți. Examenul de admitere și cele de corigență sunt rânduite astfel: Luni, 9 Septembrie, examenul de corigență la cursul I-ii; Marți, 10 Sept., examenul de

o simț și cei peste care suntem puși învățători. Încăodată, vremurile de astăzi, oricât ar fi de grele, nu ne scuză, ci dimpotrivă.

Preotul vremii de azi să fie atent apoi din cotru vin apele și vânturile veacului și să le strecoare prin sifa principiilor creștine. Chiar cele mai furioase se vor potoli. Să fie însă la post. Având în vedere schimbările structurale, cari se anunță așa de tare, preoții de mâine vor mulțumi celor de azi.

În sfârșit, Hristos, spune Scriptura, a fost preot după rânduiala lui Melchisedec.

Orice ar fi, noi să fim preoți după rânduiala lui Hristos!

Preotul **GH. C. DIACONU**

corigență la cursul II; Miercuri, 11 Sept., examenul de admitere, iar Joi, 12 Sept., începerea cursurilor.

Elevii primiți vor aduce cu sine: două schimburi, haine de pat (saltea, pătură sau plapomă, perină, două rânduri de cearcă-furi), două ștergare, etc., cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai. Tacămurile trec în proprietatea școlii. Fiecare elev va aduce cu sine și o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-și cruța încălțăminte.

Uniforma școlii este costumul național românesc.

Toți elevii sunt interni. Ca urmare, în contul taxei de întreținere, vor aduce, la înscriere, suma de Lei 450.000 și, deodată cu prezentarea în internatul școlii, vor preda economatului 125 kg. făină de grâu, 80 kg. cartofi, 10 kg. fasole, 5 kg. untură de porc topită, 15 ouă și 2 kg. săpun.

Fiecare elev va mai achita la înscriere următoarele taxe: Lei 20.000 pentru baie, Lei 15.000 pentru spălat, Lei 5000 pentru stricăctuni, Lei 5000 pentru bibliotecă. Total: 45.000 Lei.

Având în vedere împrejurările vieții de azi, Direcțiunea școlii își rezervă dreptul de a mări sau micșora taxele de întreținere după cum vor fi preferurile pieții.

Cursurile durează trei ani de teorie și un an de practică.

După absolvirea școlii se eliberează Diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul Statului cu un salariu lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 și astăzi sunt retribuiți lunar aproape toți absolvenții școlii. Pe lângă aceasta, cântăreții vor avea uzul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata Preoție e poftită a celli această Notificare credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții să-și trimită fiii buni la Școala de cântăreți bisericești.

Totodată mai dispunem Oficiilor parohiale spre știri și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile care angajează absolvenți ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu lunar potrivit, conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/1933.

b) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzul sesiunii cantonale.

c) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați, să se bucure de dreptul de a

ocupa strana dreaptă, având Consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune și din toate venitele cantonale.

Posturile de cântăreți bisericești devenite vacante nu se vor mai putea în-tregi decât cu absolvenții ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre, care dispun de mijloace materiale, întrucât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

Cunoscând că Biserica are lipsă de fii treji și luminați, care pot fi atât de minunat pregătiți pentru misionarismul dumnezeilor sale învățători și în școala noastră de cântăreți bisericești dela Sibiu, apelăm la iubita noastră preoție și la bunul nostru popor, să nu nesocolească chemarea de față, ci — dimpotrivă, — să facă din ea datoria sufletului cu urechea plecată la inima Neamului.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 9 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Iisus

Un cuvânt pe care când îl pronunți, te înfloară ca o adiere parfumată, o mă-găre dulce și puternică.

Numele lui. Bun și blând. Pare că îl vezi aievea, îl simți în preajmă; este o simțire nouă, un grai nou, o iubire ce se înalță peste toate.

Iubirea pentru El. Fără îndoială iubim părinții, frații, surorile; dar pentru El, pentru Iisus, simțim că ne copleșește sufletul o iubire uriașă!

De unde izvorește aceasta oare? Toate popoarele, de toate rasele, cari L-au primit pe El, îl iubesc la fel.

Toți și toate cer mângăerea Lui, ocrotirea Lui glorioasă, ajutorul lui sfânt. La polul Nord, la polul Sud, din Răsărit în Apus, aceeași chemare caldă și puternică pentru El.

El este pretutindeni bogat în ajutoare și în ocrotire. Din Biserica Lui ca dintr-o fântână de aur, țâșnesc florile iubirii și jertfei Sale.

Cei cari tramură în agonie, îl văd pe El și adorm fericii în așteptarea dulce a învierii finale sub aripile brațelor Sale găurite de piroanele Gol othel.

Iisus. Pronunți numele Lui sfânt și îi auzi glasul ca un susur de izvor, ca un freamăt de arpi albe în primăvara bucuriei.

Cu El dacă ești însetat, nu mai simți setea.

Dacă ești flămând, nu mai flămânzești.

Dacă ești mort, cu El, cu Iisus învii și nu mai mori.

CONST. GORAN

Goluri în bibliotecile noastre

Cu plăcere mi-amintesc de vremea studenției mele la Sibiu, când, în răgazul îngăduit de studiile obligatorii, ispășim slova de aur duhovnicesc a scrisului sfinților Părinți, cuprinsă în monumentală colecție Migne, la care aveam oricând acces prin largă bunăvoință a bibliotecarului de atunci. Deși nu posedam cum trebuie cunoștința grelelor limbi clasice — greacă și latină — și deci, eram silit să fac uz de dicționar, totuși reușeam pe'ndelete să scot — pe seama inimii și minții mele — îndestulă apă adevărat vivificatoare, din nesecatele fântâni ale înaltei spiritualități patristice, care sunt operele colecționate de abatele francez Migne.

Astăzi, mă stăpânește un regret nu din cele mici: prin forța împrejurărilor, nu mai am la dispoziție minunata colecție Migne, recte bogatul și alesul nutremânt sufletesc din cele grele tomuri cu scrisul sfinților Părinți. Măcar de-aș avea acest miruit de duh sfânt scris tălmăcit în românește. Nu-l am însă. Pentru că nu prea-i tălmăcit el în limba noastră.

De aceea, jalnic arată bibliotecile noastre, ale preoților: o mulțime de goluri parcă sunt căscate în rafturile lor: lipsesc aproape peste tot scrierile patristice. Posibil să riposteze cineva: avem doar câteva tălmăciri din truda scriitoricească a sfinților Părinți. — Avem, ce e drept, dar prea puține-s aceste tălmăciri în raport cu câtimea cea mare de ceea ce s'a scris de către cei vrednici de pomenirea și venerarea noastră. Le putem număra pe cele 10 degete dela mâini, mai cu seamă. Și-apoi — să recunoaștem — este anevoie accesibil, anevoie de procurat ceea ce — atât cât — s'a tradus din scrierile de care-i vorba. Pornind dela această tristă, dar prea adevărată stare de lucruri, îmi permit să fac întrebare: câți dintre frații preoți posedă în ale lor biblioteci, bunăoară, cele — pare-mi-se — șase numai, volume din colecția zisă „Izvoarele Ortodoxiei“ dela București, câți, Tratatul despre Preoție al sfântului Ioan Hrisostom, câți, Fuga de preoție a sfântului Grigorie de Nazianz...? Sunt mai mult ca sigur că mic este numărul celor dintre noi, cari au în sălașurile lor lucrările de mai sus, plus încă vreo două-trei ce și-au aflat fericita tălmăcire în românește.

Teologia noastră ortodoxă — se'nțelege — n'ar avea decât de câștigat din umplerea cuprinsurilor ei cu operile sfinților Părinți, tălmăcite din limba în care au fost scrise ele.

Am câștiga noi, — preoții: ne-am hrăni, ne-am fortifica, ne-am menține a-

FOIȘOARA

300 ani dela nașterea lui Newton

Ziarul „Graul Nou“ ne-a adus vestea că între 15 și 20 Iulie a. c. s'a ținut la Londra o sesiune a Societății Regale, consacrată aniversării a 300 de ani dela nașterea marelui savant englez Isaac Newton. Ziarul adaugă că la această solemnitate au fost invitați să participe și reprezentanți ai Academiei de Științe a U. R. S. S., care a trimis o delegație de 5 savanți, specialiști în domeniile științifice ilustrate de geniul lui Newton: fizica, astronomia matematică.

N'am putut afla dacă s'au trimis astfel de invitații și la instituțiile similare din celelalte țări și dacă Academia de Științe din România și-a trimis și ea reprezentanți la ședințele solemne jubiliare ale Societății Regale din Londra. Ne-am bucura, firește, să știm că ni s'a făcut această cinste, după cum ne-am bucura să aflăm că, în referatele prezentate cu acest prilej nu s'a neglijat să se amintească una din trăsăturile caracteristice ale firii marelui savant englez: religiozitatea.

Căci, într'adevăr, e bine să nu se uite că unul dintre cei mai mari savanți ai lumii, întemeietorul fizicii matematice moderne și al astronomiei fizice, a fost în același timp și un bun credincios. Mai mult decât atât, e bine să se știe că Newton și-a consacrat o însemnată parte din munca sa intelectuală alcătuirii de lucrări cu caracter religios.

Va fi contribuit la această înclinare spre religiozitate a sufletului lui Newton educația primită de el în familie? Nu știm, căci nu avem la îndemână, când scriem aceste rânduri, niciuna din biografiile ce i s'au închinat în Anglia și în alte țări. Am aflat numai că, pierzându-și tatăl — muncitor de pământ — încă înainte de nașterea sa, micul Isaac a crescut mai mult sub îngrijirea bunicii sale și s'a bucurat de protecția unchiului său, preotul Ayscough, care a îndemnat pe mama sa și a ajutat-o chiar să-și dea copilul la studii în Trinity College, în Cambridge, unde studiasă și unchiul său.¹ Acest fapt poate explica în oarecare măsură de ce Newton s'a ocupat de studiile teologice încă de timpuriu, înainte chiar de anul 1690, adică înainte de vârsta de 47 ani, nu către

¹ Dr. Fred. Rosenberger. Die Geschichte der Physik, I-er Theil, Braunschweig, Fr. Vieweg u. Sohn, 1882, p. 188.

sfârșitul vieții, cum citim în unele enciclopedii.²

Dar însuși faptul că acest cap genial nu s'a mulțumit cu adâncitele cercetări științifice — ce aveau să-l aducă în fruntea Societății Regale din Londra și printre membrii (cel dintâiu dintre străini) Academiei de Științe din Paris — însuși faptul că o minte atât de aplicată cercetării științifice s'a îndreptat totuși cu pasiune spre studiile teologice, dovedește că religiozitatea era o trăsătură fundamentală a sufletului lui Newton. Căci și ceilalți mari întemeietori ai științei moderne de acum 300 de ani, Copernic, Galilei, Kepler, au fost credincioși și și-au mărturisit credința, uneori în cuvinte mișcătoare, totuși aceștia nu au scris vaste tratate de teologie, cum a făcut Newton.

Va fi de sigur pentru mulți o surpriză, aflând că descoperitorul gravitațiunii universale și al calculului diferențial (în același timp cu Leibnitz), precum și cel care a isbutit cu geniul său științific să explice fenomenul mareelor, al descompunerii luminii și al echinoxilor, ne-a lăsat totuși o Istorie a Bisericii (Church History) completă, o Istorie a Creației (History of the Creation), o scriere intitulată Chestiuni paradoxale cu privire la Athanasius (Pa-

² Newton s'a născut în anul 1643 și a murit în anul 1727.

radoxical Questions regarding Athanasius) și „numeroase alte tratate teologice“, cum se exprimă Henry Martyn Taylor în paginile pe care i le închină în Enciclopedia Britanică.³

Într'adevăr, Newton are și alte scrieri cu caracter teologic, dintre care cea mai importantă poartă titlul Memoriu istoric asupra a două remarcabile coruperi ale Scripturii (Historical Account of Two Notable Corruptions of the Scripture). Această lucrare are forma unei scrisori adresată unui prieten (filosofului John Locke, care a și primit-o în Noemvrie 1690). Newton combate în această scrisoare pe trinitarieni, care se întemeiau în deosebi pe două locuri din Sf. Scriptură.

Newton a lăsat în manuscris și o lucrare intitulată Observații asupra profetiilor lui Daniel și Apocalipsei sf.-lui Ioan (Observations on the Prophecies of Daniel and the Apocalypse of st. John), publicată la Londra în 1733. De asemenea a lăsat o altă lucrare intitulată Lexicon Prophetice, publicată și aceasta în 1737, și patru scrisori adresate lui Bentley și conținând câteva argumente pentru dovedirea existenței lui Dumnezeu. Și aceste scrisori au fost publicate, de un nepot al lui Bentley, în 1756.

³ Ed. XI-a, New-York 1911, vol. XIX, p. 592.

Sfântă Marie

In beznă amăgirii, pe-ale vetei mări deșarte,
Talazuri zgomotoase urlând se sparg în zare
Și valuri de ispite'n fiecare parte
Spumând în vijelia furtunii de pe mare.

Corabia iubirii alunecă pe valuri
Și pe catargul păcii Fecioara ocrotite
Năerii ce pornit-au spre-ale fericirii mălari
Cu gând de mântuire ce'n drum îl întărește.

Sfântă Marie, maică ce porți milostivirea,
Ce-ai strâns durerea'n lacrimi lângă al tău Ftutabil,
Te roagă pentru robii ce-ți cer azi izbăvirea,
Lumina păcii sfinte s'o dea Cel Preamărit

Și noi cei arși de chinuri și frânți de osteneală
Fim dării o rugă curată ca o floare:
Mireasă nepătăta, primește-o în beteață
Și pentru noi, Stăpână, fi'n vești tu rugătoare.

Preot ȘTEFAN TASCIANU

† Friedrich von Bodelschwingh

În Bethel lângă Bielefeld se găsește marea așezare de caritate pusă în serviciul bolnavilor, înființată de Bodelschwingh-Tatăl. În fruntea instituției acesteia care adăpostește vre o 7000 de suferinzi, a urmat fiul marelui ei întemeietor, Friedrich von Bodelschwingh, care a păstrat linia de conducere moștenită de la părintele său. Nu de mult s'a mutat din această viață, însoțit de stihna tuturor celor ce i-au cunoscut activitatea progidioasă ca păstor de suflete și alinaător de suferință, în deosebi a epilepticilor. Instituția de la Bethel a fost vizitată dintre ai noștri de I. P. C. Arhimandrit Ioan Dinu și de P. C. ieromonah Serafim Popescu, trimiși de I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae pentru a studia viața și organizația ei. Odată cu Dr. Bodelschwingh trece la cele veșnice un suflet rar de elită a creștinătății.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

prinse durerile. Ar câștiga păstorii noștri: și-ar însuși prin mijlocirea noastră sau ei direct — înaltele principii de bine, de adevăr, de frumos, ce se vădesc în fiecare slovă a scrisurii patristice.

O legitimă speranță a prins a mijii întru noi odată cu faptul tălmăcirii și apariției în Sibiul nostru ortodox — a Filocaliei. Fie ca faptul acesta să rodiască alte multe, multe fapte similare.

Preot Ion I. Suciu

Am înșirat aceste lucrări teologice ale lui Newton, cu riscul de a pictisi pe cititor, pentru a se vedea că într'adevăr solemnitatea jubiliară de la Londra este un prilej și pentru teologii creștini să atragă atenția că nu există nicio incompatibilitate între cercetarea științifică adâncită și credința religioasă și că, dimpotrivă, numai cercetarea superficială îndepărtează de Dumnezeu, cum a remarcat un alt mare cugetător englez, Bacon de Verulam.

Căci Newton, deși a ajuns, prin descoperirile sale asupra atracției universale și asupra legilor mișcării în general, la o concepție mecanicistă despre lume, el n'a alungat totuși pe Dumnezeu de la cârmuirea universului, ci dimpotrivă a arătat cum alcătuirea universului și legile care îl cârmuesc vădesc savantului la fiecare pas existența și acțiunea unei Ființe atotputernice, inteligentă și bună. Astfel, el spunea într'una din scrisorile sale adresate lui Bentley, că el „și-a îndreptat atenția în opera sa asupra sistemului lumii spre astfel de principii, care pot să provoace, la oamenii ce gândesc, credința într'o ființă divină, și nimic nu i-ar pricinui o bucurie mai mare, decât să vadă realizându-se această izbândă”.¹

Intr'adevăr, în vreme ce unii oameni de știință din secolele următoare lui Newton au căutat să explice alcătuirea universului și mișcarea din lume numai prin cauze naturale, acesta s'a străduit să arate că materia, prin firea sa, e inertă, adică tinde

¹ Letter to Dr. Bentley I. lo Dec. 1692. Op. IV, p. 429. Citat după *Kurd Lasswitz, Geschichte der Atomistik vom Mittelalter bis Newton*, 2-er Bd., Hamburg, Leopold Voss, 1890, p. 577.

Fiul Omului

Păsările cerului își au odihnă,
Vulpile locașurile'n vizuină,
Peste fruntea Fiului în loc de tihnă,
Brobonează sânge, urmele de spini.

Seamănă lumină și alină rane.
De pe drumuri strigă neamul Său, plângând.
Plouă apă vie'n suflete sărmâne
Și rodește'n ceruri, holdele crescând.

Se socot bătrânii, chibzuesc din carte
Cărturarilor'ncovoiași ș'albiși de gând:
Astfel de Mesia ei să aibă parte,
Un dulgher galileian, desculț, fiământ?

Nu-i decât o blasfemie și ocară,
Pentru legământul nostru mereu sfânt,
Ce-l coceam la sân ca soarele în vatră,
De-a fi singurii aleși peste pământ.

Isgonit ca un netrebnic în pustie,
Pentru prima dată se văzu înfrânt.
Spumegă Satan de ură în mândrie,
Nu cunoaște alt stăpân peste pământ.

Cutezanța de-a strica orânduirea,
O tocmeste el cu Iuda ș'arhieriei'n sfat —
Legământ să fie, cât va fi zidirea,
Christ pe cruce, să-L ridice spânzurat.

Tatăl își aduce Fiul jertfă lumii.
Cerule și pământul orde pe altar
Se topește într'una, în smerenia humii,
Noua'mpărăție, revărsată n dar.

Lumea n'o primește, — și rămâne Fiul,
Mângăiat pe cruce'n plânsul vântului,
Cuprinzând în brațe și în ochi pustiu,
Marele însingurat al cerului.

Preot IOAN IONESCU

Nr. 8407/1946

1—1

Publicațiune de licitație

În ziua de 24 August 1946 la ora 9 dimineața, se va ține în cancelaria Arhiepiscopiei ortodoxe române în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 32, licitație publică cu oferte închise pentru darea în întreprindere a continuării lucrărilor de construcție a edificiului Școlii normale ortodoxe de fete „Andrei Șaguna din Sibiu.

Ofertanții vor depune la licitație garanția provizorie de 5% în numerar sau efecte de stat.

Planul, devizul și condițiunile se pot vedea în cancelaria Arhiepiscopiei ortodoxe în Sibiu, unde se dau zilnic informațiuni.

Sibiu, 3 August 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

să rămână în stare de repaus sau de mișcare, câtă vreme nu intervine o forță care să-i schimbe starea. Și cum, dela sine, materia nu s'a putut pune în mișcare, nu avem altă cale decât aceea de a admite intervenția unui principiu imaterial, acțiunea unei Ființe atotputernice, care însă pentru Newton nu este în afară de lume, ci în lumea însăși, fără să se confunde totuși cu substanța lumii, cum se întâmplă în cugetarea lui Spinoza, și fără să fie supusă necesității, ca în sistemul lui Leibniz. Dumnezeu este o ființă liberă și guvernează lumea după legi puse de el, fără ca să fie aservit acestor legi. Iată cuvintele în care un discipol al lui Newton, savantul matematician Maclaurin, analizând una dintre principalele opere științifice ale maestrului său, redă concepția acestuia despre Dumnezeu: „Di. Cavalier Newton face apoi câteva reflexii asupra naturii cauzei supreme și conchide, pornind dela structura lumii vizibile, că aceasta este supusă unei ființe atotputernice și cu desăvârșire înțeleaptă, care o guvernează, nu ca fiind Sufletul său, ci ca Stăpânul său, exercitând o putere absolută asupra universului, nu ca asupra propriului său Corp, ci ca asupra Operei sale și acționând cum vrea, fără să fie constrâns în vreun fel oarecare”.²

Nu este locul, firește, să expunem aici mai pe larg concepția lui Newton despre Dumnezeu și argumentele pe care le scoate el din cercetarea naturii pentru

² Maclaurin. Exposition des découvertes philosophiques de M. le Chevalier Newton, trad. par Lavolette, Paris, Durand et Pissot, 1749, p. 403-404.

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Incepând cu 15 Iulie c. apare la București „Lumina Creștină”, organ al Uniunii Preoților Democrați din România. Ziarul apare la 1 și 15 ale fiecărei luni, costul unui număr fiind 500 lei.

În conformitate cu noul Statut al Funcționarilor publici, salariul unui preot dela oraș va fi egal cu al unui profesor secundar, iar cel al unui preot dela sat va fi egal cu cel al unui învățător.

La sfârșitul sesiunii generale din Mai-Iunie 1946, a fost ales președinte al Academiei Române distinsul jurist și istoric Andrei Rădulescu.

Statutul funcționarilor publici a căpătat formă definitivă.

Duminecă 14 Iulie a. c. a avut loc în comuna Slatina de Mureș, trecerea unei familii de sectari la ortodoxie.

În cadrul unei conferințe de presă, dl ministru Petre Constantinescu-Iași a făcut expuneri privitoare la rezultatul călătoriei dsale în Anglia și Franța.

Savantul sovietic Veislerlov dela Moscova, va ține la București — sub auspiciile ARLUS-ului — trei conferințe filosofice.

EXTERNE:

Conferința de pace s'a deschis la Paris, în 29 Iulie c. Delegația română la această conferință, va fi condusă de dnii: Gh. Tătărașcu, L. Patrășcanu, Șt. Voitec și I. G. Maurer.

Secretariatul general al ONU-ului a publicat ordinea de zi a viitoarei adunări generale, care va avea loc la 23 Sept. c.

Guvernul persan a demisionat.

Guvernul albanez a fost invitat să trimită delegați la ONU.

Di Alexandru Oboff, vicepreședintele guvernului bulgar și ministru al agriculturii, întorcându-se în țară, a declarat reprezentanților presei că este profund impresionat de primirea ce i s'a făcut în România.

Di Huysmans, fruntaș socialist, a reușit să formeze noul guvern belgian.

Guvernul turc a demisionat.

14 August, ziua capitulării Japoniei, a fost proclamată ca sărbătoarea victoriei în St. Unite.

S'au restabilit legăturile telefonice între Londra și Moscova.

Profesorul sovietic Gavril Tihov a descoperit existența unor plante în planeta Marte.

România obține un împrumut de 75 milioane franci din Elveția.

a dovedi existența și acțiunea guvernatoare a lui Dumnezeu în lume. Cine doarește o astfel de expunere o poate găsi în ultimul capitol al cărții savantului englez Maclaurin, care, din fericire, se găsește, în traducerea franceză a medicului Lavolette, în biblioteca Muzeului Bruckenthal din Sibiu. Ne este suficient să cităm, dintr'o altă lucrare, câteva cuvinte ale lui Newton, care spun mai mult decât toate argumentele sale pentru dovedirea existenței lui Dumnezeu: „Noi avem pe Moise, Profeții și Apostolii, chiar și însuși Cuvântul lui Iisus. Dacă nu ascultăm de aceștia, apoi suntem tot atât de vinovați ca și ludeii”.³

Mărturia aceasta a lui Newton valorează mai mult chiar decât „argumentul gravitațional” pentru existența lui Dumnezeu, pe care unii apologeti l-au scos din operele sale științifice, și ne arată cât de pătruns era de duh creștin spiritul acestui geniu științific. De aceea, cine mai îndrăznește astăzi să susțină că știința este împotriva credinței, să meargă la înșiși creatorii și protagoniștii științei moderne și să învețe dela ei ce sprîjin nebănuit poate aduce știința credinței în Dumnezeu, atunci când nu intervin considerațiuni de un cu totul alt ordin decât cel științific.

Am dori deci să știm că s'a reamintit lucrul acesta cu prilejul solemnităților dela Londra, unde s'a cinstit amintirea unuia dintre cei mai mari oameni ai științei și ai credinței în același timp.

Emilian Vasilescu

³ E. Dennert, Die Religion der Naturforscher, Berlin, Vaterländischen Verlags- und Kunstanstalt, 1908, p. 23.

Nr. 8048/1946

Concurs

La Școala Normală ortodoxă română de băieți „A. Șaguna” din Sibiu, pe data de 1 Septembrie 1946, sunt vacante următoarele catedre bugetare:

1. Educație fizică.
2. Cooperație și contabilitate.
3. 2 catedre la Gimnaziul unic.

Doritorii de-a ocupa una din aceste catedre, își vor înainta cererile de numire direct Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu până la 15 August 1946.

Dela candidați se cere să întrunească condițiunile prevăzute în art. 10 și 12 din legea asupra raporturilor dintre școlile secundare confesionale și On. Minister.

Sibiu, din ședința secției culturale, ținută la 23 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 370/1946

(32) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a Ohaba, din protopopiatul Blajului, se publică concurs în termen de 30 de zile dela prima apariție în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariu dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere și grădină în extensiune de 600 st. p.
3. Sesiie parohială de 13 jug. și 1502 stj. p. arător; 5 jug. și 601 stj. p. fânaș; 2 grădini de 966 stj. p.; 1 vie de 72 stj. p.
4. Dreptul nelimitat în pășunea compozosoriatului.

5. Soarte de lemne din pădurea comunală.

6. Stola obișnuită în protopopiatul Blajului.

Indicatori: Preotul ales va predica în dumineci și sărbători și va face catehizația în școala primară.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare și cu binecuvântarea de candidare din partea I. P. Sf. nostru Mitropolit, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc din Blaj, după care concurenții se vor prezenta în parohie, cu avizul prealabil al Oficiului protopopesc, spre a servi și a lua contact cu credincioșii, în vreuna din dumineci sau sărbători.

Oficiul protopopesc al Blajului, în înțelegere cu Consiliul parohial din Ohaba.

Blaj, în 6 Iunie 1946.

Preot Ioan Opris
adm. prot.

Nr. 851/1946

(35) 3—3

Concurs

În conformitate cu ordinul Preavenabilului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 6131 din 3 Iunie 1946, publicăm concurs pentru întregirea parohiei de clasa II-a Peștera-Bran, protopopiatul Bran, cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Tel. Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariu dela stat.
2. Taxele stolare obișnuite în parohiile protopopiatului Bran.
3. Sesiune parohială 19.125 jug. pădure în Preduș.

Indicatori:

1. Cel ales va predica regulat în dumineci și sărbători și va catehiza elevii și elevete școlii primare de stat din parohie.

2. Va activa statutar în cadrele societăților parohiale culturale și religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Șaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei și Oastea Domnului.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de-a candida dela Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, Zărnești, jud. Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în dumineci și sărbătoarea ce le vom fixa-o, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștința cu poporul dreptmăritor.

Zărnești, 12 Iunie 1946.

Vasile Stoicanea
protopop

Grefa Tribunalului Sibiu, secția I-a

Extras Nr. 7737

Conform art. 93 din legea persoanelor juridice, Societatea Muzeului pentru Științe Naturale din Sibiu în adunare generală din 16 Aprilie a revenit la vechea denumire „Societatea ardeleană pentru științe Naturale din Sibiu” și a ales în comitetul de conducere în locul dlor Ernst Kapesius și Helmut Dachler pe dnii Engber Alfred, farmacist și Schuster Richard, profesor, ca secretar, cetățeni români din Sibiu.

Vizat pentru publicare.

Dosar 1969/924.

(39) 1—1

Prim-grefier: S. Pascu